

שיחת מינוי רבנים

בין מאות האנשים שליוו את ארוננו של אברהם האפט, מחתקי וממייסדי דגניה ב'...

הסניגור המלומד, עורך דין יעקב הגלר, כיוון חציו לפנינו במיוחד נגד שיקול אחד שמצא ביטוי בגורדין של הרוב, והוא: "כי האשם, כשנה לפני המעשים בהם הורשע, עשה מעשה דומה באותה מתלוננת מתוך שימוש באלימות, אלא שאז לא התלוננה, הייתכן, שאל מר הגלר, להעניש את המערער בשל עבירה אחרת עליה לא נשפט, או אף להביא עבירה כזו בחשבון בשעת קביעת עונשו על עבירה בה נשפט היום?"

שאלה זו לא היתה אלא רטורית, והתשובה המתבקשת מאליה אומנם צריכה להיות שלא יתכן.

הטבע אינו זקוק להגנה!

ורדה בפה מלא שאני, כשלצעמי, הייתי מצטרף לדעת כבוד השופט הר' פזי ולא הייתי מסתיל על המערער על עונש, אלא שהייתי מעמידו במבחן, אילו אומנם הורשע בעבירות לפי סעיף 2152(2) בלבד. מוכן אני להניח, כדבר ידוע ומובן מאליו, שאלה אשר התנהגותם המינית היא בלתינורמלית, רובם ככולם סובלים מהפרעות נפשיות אשר הטיפול יפה להן.

מה שהיה מניא אותי מלהטיף עונש על המערער דגן, אילו הורשע רק בעבירות לפי סעיף 2152(2) כאמור, נעוץ בטיבן של עבירות אלו... ואם כי יסתבר שהערותי לעניין זה אינן אלא הערות אגב, אמרתי להעיר, כדי להפנות את תשומת ליבו של המחוקק לצורך בתיקון החוק.

מישכבאשה שלא כדרכה, וכן מישכב זכר, כשהמעשה נעשה בצינעה ועל-ידי בני אדם בגירים מרצונם הטוב, אינם מעשים שיש בהם קלון, ואין הם מעידים על עושיהם שהם פושעים הראויים לעונש.

עבירות הן אשר באו אלינו בירושה מי שיתות עתיקות (של משפט) ומורות עבר, ואין מקומן בנידונינו של מדינה בת זמננו. הן נותרו כדי להגן על "הטבע", כלומר, על אבסטרקציה של התנהגות מינית נורמלית, והענישה עליהן מחוייבת הדין, כלשונו של בלקסטון, מצד הטבע ומצד התבונה ומצד הצד המפורש שבחוקת אלו-הים כאחד.

הטבע בתור שכזה אינו עוז זקוק להגנת דינינו. מה שזקוק, ועל כן זכאי להגנתם, הם כבודו וגופו וחירותו של אדם, שלא יפגעו שלא בהסכמתו.

הפשע: שימוש בכוח

זכויות היסוד של האזרח היא שהי מדינה לא תתערב בחייו הפרטיים וב התנהגותו בחדרי-חדרים, כל עוד אינו פוגע בזכות הוולת של אדם אחר, ואין פגיעה בזכות הוולת כשהלה מסכים להיפגע. אדם המוחל על כבודו, כבודו מחול. ו אדם המוסר גופו להנאתו, או להנאת זולתו (ובלבד שלא יסכן את חייו ואת חיי לשים עצמם אפסטרופסים על העריות.

בעניין שלפנינו הורשע המערער בעבירה אחת לפי סעיף 2152(2), ולעניין אישום זה עליו להניח שהמעשה נעשה בהסכמת זה מתלוננת. על עבירה זו לא הייתי שולח את המערער למאסר, אלא הייתי משתמש בסמיכותי לפי החוק ומעמידו במבחן. אבל המערער הורשע גם בעבירה לפי סעיף 157, ולעניין זה הוכח שהוא השתמש בכוח ופגע במתלוננת שלא מרצונה. מעשה שהוא בגדר סטייה מינית בלתי-מסוכנת ובלתינפשעת, כשהוא נעשה בהסכמת ה שותף למעשה, הופך למעשה מסוכן ביותר ונפשע ביותר, כשהוא נעשה בכוח וללא הסכמה.

העושה מעשה מסוכן ונפשע כזה, אחת דינו למאסר, יהיו אשר יהיו הפרעותיו, כל עוד הוא אוראי בכלליים.

מאסיאם, שוטרים ומעריצים שמירה עולה נספ

הקומה (1.90 מטר): אפילו דאוגבה שלנו אין כליכך הרבה מים כמו אצלכם. אורחת אחרת. מאלה רובינשטיין, בתאחותיה של הלנה רובינשטיין, שי באה לביקור בארץ, הודיעה שהיא מחפשת שם להוצאת בושם של החברה הקוסמטית. היא קיבלה 14 הצעות. את זמנה ניצלה ל חיפוש עתיקות בשוק הפישפשים ביפו. רכשה מגורות בנות מאות שנים.

דעות חותמי כרוזים

הבמאי גרשון פלוטקין שכב חולה כששמע על פרשת רינה איתנני. מיד החי לט לכתוב מאמר, תחת הכותרת: "מאלפרד רוננברג (אידיאלוג המפלגה הנאצית) ו עד משה רוננברג (פקיד משרד הפנים ב ישראל)". תבע פלוטקין: להעמיד את אנשי משרד הפנים לדון לפי החוק לעשיית דין בנאצים ובעוזריהם. אולם הרופא אסר על פלוטקין את הכתיבה, כדי למנוע ממנו התרגשות ורוגז. אגב, כאשר נתבקש פלוטקין לחתום על קריאת מאה אנשי הרוח, הנושאת את הכותרת "פיתוח ללא נישול", הודרו המחתימים לפרס באוניו את שמות האישים שכבר חתמו לפניו. פלוטקין התנדב בחוקף. "יש לי מחשבה משלי", הודיע, "ואם חוכן הדברים נראה לי נכון, כלל לא איכפת לי מי עוד חתם". הוא חתם.

עמדה הפוכה מזו נקט חברו של פלוטקין בתיאטרון הקאמרי, השחקן אברהם בן יוסף. נימק הוא את סירובו: "הייתי חותם על כל מילה בכרוז זה, אילו באה היוזמה מידי מפ"ם." על אותו כרוז חתם גם הסופר משה שמיר, אך ביקש ששמו לא יופיע בפוסטרים. הנימוק: אין הוא מוכן להופיע בפומבי ברשימה אחת עם עורכי השבועון המסויים. יותר סובלני היה הצייר יגאל תומרקין. למרות שרב לי אחרונה עם דן בן-אמון, חתם יחד עימו על הקריאה. ליוזמי הכרוז היתה רק דאגה אחת - שתיוצר בציבור הרושם כי בעיית הפקעת האדמות ופיצוץ הבתים הערביים אינה רצינית די צרכה. כי על הכרוז חתמו, בין השאר, כל התומכרים הידועים של המדינה. חוץ מבן-אמון חתמו גם קריאל ("דו"ש") גרדוש, חיים חפר, עמוס קינן, אפרים קישון. כרוז אחר גרם למעשה-קונדס בעל טעם מפקפק. כשראו חושבי כפר-סבא את מודעות ההצגה האחרונה של החמאם, שקטפיר איננו ש הדפוס בצורת מודעת-אבל רגילה, מחקו את שתי האותיות הראשונות של השם "שקטפיר". כתוצאה מכך חששו התושבים כי המודעה מכתנת לבן-עירם, פניהם ספיר.

פסוקי השבוע

המבקר בועז עברון, על חידוש פרשת ארלוזורוב בעקבות העיסוק בפרשת 1954: "עיסוק להוט זה במתים מתחיל לי קבל צביון חולני. בפסיכולוגיה קוראים לזה נקרופיליה". דו"ה שבועון "אתגר": "טיפחה עצמית על השכם לא תדחוף אותנו קדימה". העתונאי אלי איל על הקונגרס: "היום ברור שהטרגדיה של הציונות היא בהקמת מדינת ישראל". סופר "דבר", שלמה שבא, על האופנה שפשטה בין אמני ישראל להקים חברות בע"מ: "פעם הייתי פוגש ברחוב חברים. עכשיו אני פוגש בחברות בע"מ".

* סטייה מינית, שבגליה משתוקקים ל בוא במגע עם גוויות.

למרכה הצער נתברר כי הציקים בהם שילם את חובותיו, היו משוכים על בנק אנגלי בו אין לו כלל חשבון. בצורה חיובית יותר בלט בן אחר - כרוב מנוחין (24), בנו של יהודי מנוחין, המשרת עתה כנביטוראי וכאיש-צפרדע ביחידה מיוחדת של צבא ארצות-הברית בגרמניה. הוא גילה פצצה שנגנבה על-ידי ילדים גרמניים, הוד באה על-ידם לשם מישוק, מנע בכך אסון. לביקורת מוחצת בעתונות הלבנונית זכה נשיא לבנון לשעבר, כאמיל שמעון הסיבה - בהיותו בפאריס, נלקח שמעון על-ידי שגריר לבנון שם, ויקטור הורי, למסיבה שנערכה בביתו של אורח לבנוני הנשוי לאשה יהודיה מניצולות אנית-המעץ פילים סטרומה. בין האורחים באותה מסיבה נוכח גם הסופר הישראלי הכותב ב אידיש, מנדל זאן. כאשר פירסם עתון ישראלי את הידיעה כי מאן פגש בשמעון, עורר הדבר גל של שאליות בפרלמנט הלבנוני. זמר אלגירי הזוכה להצלחה בארץ הוא אנריקו מאסיאם. ביום השלישי ש שעבר נערכה הצגה להיילום בהיכל התרבות בתל-אביב, ובסיומה התפרצו ה

כדורסלנית סמידיצ'ינה מים יש בשפע

חיילים לכמה, התגברו על שני שוטרים וסדרנים, נשאו את הזמר על כפיים החוצה מן הבניין. רק מחוץ לאולם חילצה אותו ניידת-משטרה, שהגיעה למקום. מאז החלו לשמור על מאסיאם. נשכרו 30 שוטרים, ששמרו עליו בהיכל התרבות, ועשרה שוטי רים מחוץ לבמה. בחמש ההופעות הבאות הוצא על השוטרים סכום של 2400 לירות. לא פחות נרגזות מהקהל שנאלץ, בגלל הגשם, לחתר על מישחק הכדורסל בין נשי מכבי תל-אביב וקבוצת דאוגבה הלאטבית, היו השחקניות האורחות. כוכבת הקבוצה סמידיצ'ינה, שהיא קפטן קבוצתה וכן קפטן ניהולת הנשים של ברית המועצות, לא הסתירה את כעסה על ש הנימוק לא אורגן במגרש סגור. סמיל-צינה, שזכתה בכינוי מים כדורסל, לאחר שנבחרה ככדורסלנית הטובה ביותר ב עולם, התייחסה לשם קבוצתה דאוגבה, שהוא שמו של הנהר העובר ליד ריגה, בירת לאטביה. אמרה הכדורסלנית גבוהת

ראשי בתל-אביב. כשעלה שיטתית לנאום את נאומו פנה: "אני שומע שחתן המסיבה רוצה להיות רב ראשי בתל-אביב. טוב שהתאספנו לברכו". כל הנחלים זורמים אל הים וכל העמוסים הולכים לאתא. לאחר שעמוס בן-גוריון, מי שהיה מפקד משרת מחוז תל-אביב, מונה כאתר המנהלים במפעלי אתא, נודע השבוע כי יזידו הותיק, עמוס מנור, הלך בעקבותיו, התקבל אף הוא לעבודה באותו מפעל כחבר במועצת המנהלים. כפי שנוזע, מתכנן מנור להכניס, בין השאר, אמצעי-פיקוח אלקטרוניים ל פיקוח על הפועלים במפעל.

קשה לגדל ילדים, בואת נוכח לדעת ה הלך-לשעבר סעוד. מסתבר כי בן-תפוקין, מנסיך מוסאב עבראלה אריסעוד (33), הוציא בתו ביקורו האחרון בוניה כמתאים אלף ליי על נשים ומישחקים.